

Doświadczenia z pracy w grupie integracyjnej

Tworzenie grup integracyjnych jest wielką szansą rozwojową zarówno dla dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, jak i zdrowych. Dzieci z niepełnosprawnością uczą się bardzo wiele od swoich rówieśników. To oni są dla nich wzorem i punktem odniesienia. Wspólne zabawy są okazją nie tylko do wzajemnego poznania, ale i uczenia się od siebie nawzajem nowych umiejętności. Dla wielu dzieci niepełnosprawnych nic innego nie jest tak motywujące, jak akceptacja rówieśnika, ciepła reakcja czy pochwała z jego strony. Doświadczyłam tego w wielu różnych sytuacjach w grupie integracyjnej, kiedy wpływ nauczyciela okazywał się mniej istotny od wpływu innego dziecka. To osoba rówieśnika i jej uznanie potrafiła zmotywować dziecko niepełnosprawne do podjęcia wysiłku, doprowadzenia pracy do końca czy poprawy zachowania.

Również dzieci zdrowe wiele zyskują poprzez kontakt z kolegami, koleżankami o mniejszych możliwościach intelektualnych czy fizycznych. Przede wszystkim dostrzegają to, że ludzie różnią się między sobą, mają inne słabe i mocne strony. Uczą się tolerancji, akceptacji, szacunku dla słabszych. Poza tym, mają szansę na udzielanie sobie nawzajem pomocy, okazywanie wyrozumiałości, życzliwości czyli kultywowanie tych wartości, które są bezcenne w życiu społecznym. Co więcej, dzieci, które mają możliwość pomagania innym, doświadczają radości, która z tego płynie. O wiele naturalniej reagują na osoby niepełnosprawne niż my dorośli, a kontakt z nimi nie jest dla nich źródłem niepokoju ani lęku, czego czasem my dorośli obawiamy się.

Bycie nauczycielem wspomagającym w grupie integracyjnej daje satysfakcję obserwowania tych obopólnych korzyści, jakie przynosi dzieciom pobyt w takiej grupie.

Grupa integracyjna liczy od 15 do 20 dzieci, pośród których jest od 3 do 5 dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Mogą one liczyć na specjalną opiekę i wsparcie ze strony nauczyciela wspomagającego, który jest dodatkowym nauczycielem w grupie. Dostosowuje on wymagania kierowane do dzieci do ich indywidualnych możliwości. Nauczyciel prowadzi również zajęcia, które mają rozwijać te sfery rozwoju dziecka, które są zaburzone bądź opóźnione i potrzebują dodatkowej stymulacji.

Aneta Sułek
nauczyciel przedszkolny i pedagog specjalny